

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

16 aprilie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență :

Președinte – Nicolae Gordilă

judecători – Liliana Catan și Iurie Diaconu

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Constantin Arabadji în numele inculpatului Alexandru Radov, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 02 decembrie 2013, pe cauza penală în privința lui

Radov Alexandr Chiril , a.n. 13.09.1986 originar și locuitor al satului Congaz, str. Cotovschi, 85.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- *Instanța de fond din 19.10.2012- pînă la 29.01.2013;*
- *Curtea de Apel Chișinău din 18.05.2013 - pînă la 02.12. 2013;*
- *Curtea Supremă de Justiție din 04.03.2014- pînă la 16.04.2014;*

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Comrat din 29 ianuarie 2013 Radov Alexandr Chiril a fost recunoscut vinovat de săvîrșirea infracțiunilor prevăzute de art.art.42 alin.(5), 188 alin.(2) lit.b), f) și art.art.42 alin.(5), 192¹ alin.(2) lit.a) Cod penal stabilindu-i-se pedeapsa:

- în baza art.art.42 alin.(5), 188 alin.(2) lit.b), f) Cod penal - 6 ani închisoare;

- în baza art.art.42 alin.(5), 192¹ alin.(2) lit.a) Cod penal -2 ani închisoare;

- în baza art.84 alin. (1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, s-a stabilit lui Radov Alexandr pedeapsa definitivă de 7 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis;

- în baza art.85 alin. (1) Cod penal, la pedeapsa stabilită prin prezenta sentință, s-a adăugat parțial pedeapsa neexecutată potrivit sentinței din 02 martie

2006, stabilind lui Radov Alexandr pedeapsa definitivă de 8 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Acțiunea civilă depusă de Marcu Ion a fost admisă parțial.

S-a încasat de la Tucan Veaceslav în beneficiul lui Marcu Ion 8078, 11 lei cu titlu de prejudiciul material cauzat prin infracțiune în formă de mijloacele bănești sustrase.

S-a încasat în mod solidar de la Tucan V. și Radov A. în beneficiul lui Marcu Ion 30000 lei cu titlu de prejudiciul moral cauzat prin infracțiune.

Acțiunea civilă depusă de Marcu Ion cu privire la încasarea a 5000 lei pentru tratament, 12000 lei cheltuieli pentru repararea automobilului a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

Prin sentința menționată a fost condamnat și inculpatul Tucan Veaceslav, însă în privința acestuia decizia nu se contestă.

2. Pentru a se pronunța, instanța de fond a constatat că:

Tucan Veaceslav Piotr în complicitate cu Radov Alexandr Chirill, ce s-a exprimat prin faptul că Radov A. la indicația lui Tucan V., pe data de 30 august 2012, aproximativ la ora 17.00, prin înșelăciune l-a chemat pe taxistul Marcu Ion Petru, care a sosit la chemare la casa de locuit, amplasată pe str. Cotovschi 85, s. Congaz, ce aparține lui Radov A., unde cu scopul sustragerii bunurilor altei persoane, Tucan V. s-a năpustit asupra lui Marcu Ion din spate, i-a legat mîinile și picioarele cu scotch și o fringhie, în cap i-a pus un pachet de polietilenă, l-a doborât la pămînt, cerînd transmiterea banilor, a început să-l lovească cu mîinile și picioarele pe diferite părți ale corpului, aplicînd violența periculoasă pentru viața și sănătatea părții vătămate, cauzîndu-i leziuni corporale ușoare sub formă de trauma cranio-cerebrală acută, contuzie, echimoze în regiunea parieto-occipitala, pe cutia toracică din stînga, escoriații pe ambele picioare, antebrațul drept, după ce au sustras din buzunarul pantalonilor lui Marcu Ion 200 lei, cît și banii din automobilul de model Mercedes E200, n/î GE AP 522, care era parcat în fața casei de locuit sus-indicate în sumă de 600 euro, 100 dolari SUA și 4000 lei, iar total au sustras 14644,29 lei.

Tot el, Tucan Veaceslav, pe data de 30.08.2012, aproximativ la orele 21.00, în complicitate cu Radov Alexandr, au răpit fără scop de însușire, mijlocul de transport de model Mercedes E200 n/î GE AP 522, ce aparține lui Marcu Ion, care era parcat în fața casei de locuit, amplasată pe str. Cotovschi 85, s.Congaz, ce aparține lui Radov Alexandr.

În drept, acțiunile inculpatului Tucan Veaceslav au fost încadrate în baza art.art.188 alin.(2) lit.b), f) Cod penal- *tîlhăria, adică atacul săvîrșit asupra unei persoane cu scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violența periculoasă pentru*

viața și sănătatea persoanei agresate, săvârșit de două persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile și art.192¹ alin.(2) lit.a) Cod penal-răpirea mijlocului de transport fără scop de însușire, săvârșit de două persoane.

În drept, acțiunile inculpatului Radov Alexandr au fost încadrate în baza art. art.42 alin.(5), 188 alin.(2) lit.b), f) Cod penal - *complicitate la tâlhărie, adică tacul săvârșit asupra unei persoane cu scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violența periculoasă pentru viața și sănătatea persoanei agresate, săvârșit de două persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile;* art.art.42 alin.(5), 192¹ alin.(2) lit.a) Cod penal - *complicitate la răpirea mijlocului de transport fără scop de însușire, săvârșit de două persoane.*

3. Nefiind de acord cu sentința, avocatul Arabadji C. în numele inculpatului Radov Alexandr a depus apel împotriva sentinței, solicitînd casarea ei în privința lui Radov A., cu pronunțarea unei noi hotărîri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care ultimul să fie achitat.

În argumentarea apelului, avocatul Arabadji C. a indicat că, probele cercetate în ședința de judecată nu confirmă învinuirea adusă lui Radov A., deoarece Radov A. nu cunoștea ce intenție urmărește Tucan V. chiar și dacă Radov A. a săvârșit careva inacțiuni, le-a săvârșit de frica lui Tucan V., care era recent eliberat din locurile de detenție, iar alt comportament din partea lui putea să ducă la urmări mult mai grave. Instanța nu a dat o apreciere critică declarațiilor inculpatului Tucan V. precum că Radov A. nu cunoștea despre faptul că are de gînd să răpească automobilul și aceste declarații urmau să fie puse la baza sentinței în privința inculpatului Radov A., iar afirmațiile instanței sunt bazate doar pe presupuneri.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 02 decembrie 2013 a fost admis apelul, casată parțial sentința în latura civilă, în partea încasării prejudiciului moral, și pronunță o nouă hotărîre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, potrivit căreia s-a încasat de la Tucan Veaceslav și Radov Alexandr în beneficiul lui Marcu Ion cîte 15 000 (cincisprezece mii) lei de la fiecare pentru repararea prejudiciului moral cauzat în urma săvârșirii infracțiunii.

În rest, sentința s-a menținut.

4.1. La adoptarea soluției sale, instanța de apel a conchis, că argumentele invocate în apel de către apelant sunt contradictorii circumstanțelor și împrejurărilor de fapt stabilite de către instanța de fond pe parcursul judecării cauzei.

În opinia Colegiului penal, concluziile privind vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate, rezultă din probele administrate, cărora le-a fost dată o apreciere legală sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind demonstrată și prezența elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzută de art. art. art.42

alin.(5), 188 alin.(2) lit.b), f) Cod penal și art.art.42 alin.(5), 192¹ alin.(2) lit. a) Cod penal, aceasta fiind bazată pe declarațiile părții vătămate Marcu Ion (f.d. 28 v.2), declarațiile martorilor Marcu Ana (f.d.30 v.2), Cebanova Galina (f.d.33 v.2), Stavciuc Aliona (f.d.45 v.2), Tucan Veaceslav și Radov Alexandr (f.d.53, 64 v.2), materialele cauzei, inclusiv: procesul verbal de cercetare la fatal locului - casa de locuit, situată pe str. r.Cotovschi 85, s.Coneaz (vol. I f.d.13-22); procesul verbal de ridicare a automobilului Mercedes E 200, n/î GEAP 522 (vol. I f.d.46); proces verbal de cercetare la fața locului - ograda CPR Cahul, unde se afla automobilul Mercedes E200, n/î GEAP, tabelul fotografic (vol. I f.d.47-52) procesul verbal de recunoaștere după fotografie de către Marcu Ion pe bănuitul Rauov A. (vol. I f.d.74); concluzia raportului de expertiză nr.53/1 din 03.09.2012, conform căruia două amprente degetale, ridicate la cercetarea automobilului Mercedes E200, n/î GEAP 522, aparțin lui Mocanu S.G., o amprentă a degetului mîinii stîngi aparține lui Radov A., o amprentă din regiunea palmei, ridicată la cercetarea casei de locuit a lui Radov A., aparține lui Tucan V. (vol.I f.d.77-86); raportul de expertiză medico-legală nr.148 din 06.09.2012, conform căruia la Marcu Ion au fost depistate: trauma cranio-cerebrală acută, contuzie, echimoze în regiunea parieto-occipitala pe piept stînga, escoriații pe ambele picioare, antebrațul drept și se califică ca leziuni corporale ușoare (vol. I f.d.88,89).

Instanța de apel a apreciat critic argumentele apelantului precum că inculpatul Radov A. nu a fost complice la săvîrșirea de către Tucan V. a infracțiunilor de tîlhărie și a răpirii mijlocului de transport, nu cunoștea despre intenția lui Tucan V. și că a avut frică de Tucan V. deaceia nu a intervenit cînd Tucan V. l-a atacat pe Marcu Ion.

Respingînd aceste argumente, instanța de apel a relevat că, inculpatul Radov A. a acționat în calitate de complice, a contribuit la realizarea intenției criminale de către autorul infracțiunilor Tucan V., acordîndu-i ultimului ajutor esențial, prin crearea posibilității reale de a duce infracțiunile pînă la capăt și anume l-a chemat pe partea vătămată în ogradă gospodăriei sale, apoi l-a chemat în casă, chipurile, să schimbe cu locul un divan, deși nu avea această necesitate. Radov A. a stat lîngă partea vătămată tot timpul, cît Tucan V. i-a aplicat lovituri, apoi aluat cheile de la automobil și a ieșit să ia banii din locul în care i-a spus partea vătămată că se află banii, apoi a plecat cu automobilul lui Marcu Ivan, întorcîndu-se peste aproximativ 30 minute. În această perioadă, Radov A. dacă nu ar fi avut intenții criminale, ar fi avut posibilitatea reală de a dezlega partea vătămată și a elibera, însă el a condus-o pe Lanceva N. în camera să vadă pe partea vătămată la podea cu gura lipită cu scotch și cu capul acoperit. În momentul cînd Tucan V. a intrat în odaie, Radov A. i-a pus părții vătămate pelicula peste cap și l-a legat de scaun, spunîndu-i că nu trebuie să vadă pe nimeni. Plecînd împreună cu

Tucan V. cu automobilul lui Marcu Ion spre or. Cahul, unde s-au distrat toată noaptea, folosind băuturi alcoolice, Radov A. l-a lăsat pe partea vătămată în casa sa, legat de mâni și picioare, cu scotch la gură, astupat pe cap, fără cunoștință. Complicitate la răpiri mijlocului de transport fără scop de însușire, săvârșit de Radov A. s-a manifestat și prin faptul că Radov A. l-a imobilizat pe proprietarul automobilului Marcu Ion în casa sa, întorcându-se să îi pună scotch la gură, pentru a putea răpi automobilul-a urcat în automobil și a mers împreună cu Tucan V. în or.Cahul, i-a propus lui Tucan V. ca el să conducă automobilul răpit, fapt confirmat de martorul Ianceva N.

Nu au fost reținute de instanța de apel și afirmațiile lui Radov A. precum că îi era frică de Tucan V., care recent a fost eliberat din locurile de detenție și deaceia îi executa comenzile, întrucât acțiunile lui Radov A. au depășit limita de „frică”, dar au constatat în crearea condițiilor ce au asigurat lui Tucan V. posibilitatea de a săvârși infracțiunile, în condițiile în care realiza gravitatea faptelor săvârșite, a prevăzut urmările prejudiciabile și admitea în mod conștient survenirea acestor urmări.

Instanța de apel a menționat, că nerecunoașterea vinovăției de către inculpat nu poate echivala cu achitarea lui, deoarece probele prezentate dovedesc incontestabil vinovăția în comiterea infracțiunii reținute, aceasta fiind o metodă de a denatura stabilirea adevărului și de a se eschiva de răspundere penală.

Referitor la măsura de pedeapsa stabilită inculpatului, instanța de apel a concluzionat că aceasta este una echitabilă, la care prima instanță a ținut seama de prevederile art.7, 61, 75 Cod penal.

De asemenea, s-a ținut cont și de faptul că inculpatul Radov A. a săvârșit infracțiunile în condițiile recidivei, fiind aplicate prevederile art.85, 82 Cod penal în coroborare cu art.art.34,83 Cod penal, deoarece ultimul este anterior condamnat prin decizia Curții de Apel Comrat din 02 martie 2006 pe art. 171 alin.(2) lit.c) Cod penal la 10 ani închisoare, eliberat condiționat înainte de termen prin încheierea Judecătoriei Cahul din 09.02.2012, pe termenul neexecutat 3 ani 01 lună 07 zile (f.d.202-206), stabilindu-i definitiv 8 ani închisoare.

În aspectul laturii civile, Instanța de apel, casînd sentința în latura civilă, a conchis că soluția instanței de fond de a încasa suma de 30 000 lei cu titlu de prejudiciu moral în mod solidar de la ambii inculpați, este greșită, făcînd trimitere la Hotărîrea Plenului CSJ a RM din 09.10.2006, nr.9 „Cu privire la aplicarea de către instanțele de judecată a legislației ce reglementează repararea prejudiciului moral” pct. 31 explică că *în cazul în care cererea de reparare a prejudiciului moral a fost înaintată în instanța de judecată către doi sau mai mulți pîrîți și prin hotărîrea pronunțată aceasta a fost admisă, prejudiciul moral se încasează aparte și nu solidar.*

5. Împotriva deciziei menționate, avocatul Arabadji Constantin în numele inculpatului Radov Alexandru a declarat recurs ordinar, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, repetînd aceleași motive care au fost invocate în apel și descrise la pct.3 al prezentei decizii.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în baza materialelor cauzei, Colegiul penal în unanimitate decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

6.1. Din conținutul recursului rezultă că recurentul invocă ca temei de recurs pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează *că hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond ori de apel, atunci cînd nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

Colegiul menționează, că temeiul invocat de recurent că „nu sunt întrunite elementele infracțiunii” include cazurile cînd nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori cînd nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Raportînd norma dată la situația în cauză, Colegiul penal constată că temeiul la care se referă autorul recursului nu este aplicabil din punct de vedere al prezenței erorii de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

Reieșind din prevederile art. 414 CPP, *instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond, fiind obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.*

Colegiul constată că instanța de apel, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar atît ale apărării, cît și ale acuzării, verificîndu-le sub aspectul pertinentei și concludenței, atît pe cele obținute în procesul urmăririi penale, cît și în cadrul ședințelor de judecată, fapt ce face ca concluzia despre vinovăția lui Radov Alexandru în comiterea infracțiunii prevăzute de de art. art.42 alin.(5), 188 alin.(2) lit.b), f) Cod penal și art.art.42 alin.(5), 192¹ alin.(2) lit.a) Cod penal, să fie

justă și întemeiată.

Prin urmare, argumentele recurentului precum că inculpatul Radov A. nu a fost complice la săvârșirea de către Tucan A. a infracțiunilor incriminate sunt neîntemeiate și contravin materialelor cauzei, iar nerecunoașterea vinovăției nu poate servi temei de achitare a acestuia, de vreme ce în cursul judecării cauzei au fost administrate suficiente probe care confirmă cu certitudine vinovăția lui și este apreciată de către instanța de recurs drept o modalitate de exercitare a dreptului la apărare, urmărind scopul evitării răspunderii penale.

Colegiul penal remarcă că, recursul repetă în totalitate textul apelului, iar instanța de apel minuțios a analizat toate argumentele, a cercetat ansamblul de probe și s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra lor, corect considerându-le neîntemeiate.

Decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Dezacordul autorului recursului cu aprecierea probelor de către instanțele de fond nu se încadrează în temeiurile de recurs, prevăzute de art.427 Cod de procedură penală.

Pedeapsa este stabilită inculpatului cu respectarea prevederilor art.61, 75-76, 82 Cod penal, în limita sancțiunii normei penale în baza căreia a fost declarat vinovat, ținându-se cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gradul pericolului social al infracțiunii comise, personalitatea acestuia, de faptul că Radov A. anterior a fost judecat și a comis infracțiunea în stare de recidivă, și de toate circumstanțele cauzei, care agravează ori atenuază răspunderea.

Argumentele invocate de recurent nu au suport probatoriu și contravin probelor administrate. Prezența circumstanțelor nominalizate permit instanței de recurs să concluzioneze asupra inadmisibilității recursului declarat, pe motiv că acesta este vădit neîntemeiat.

În acest context, Colegiul conchide că la judecarea cauzei în ordine de apel instanța de apel a respectat prevederile legale relevante prescrise de art.414-419 Cod de procedură penală și a pronunțat o hotărâre motivată și întemeiată, astfel lipsind temeiul legal pentru admiterea recursului ordinar declarat de avocat în numele inculpatului și potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Constantin Arabadji în numele inculpatului Alexandru Radov, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 02 decembrie 2013, în cauza penală în privința lui Alexandru Radov, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 14.05.2014

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Iurie Diaconu